

Ár 2014, föstudaginn 9. maí, er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Haukur Guðmundsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Hildigunnur Hafsteinsdóttir, Jóhann Tómas Sigurðsson og Unnur Erla Jónsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 13/2014**:

M
gegn
F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar og F, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni 29. janúar 2014, með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 29. janúar 2014. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 6. febrúar 2014, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi dagsettu 17. mars 2014. Var bréfið sent sóknaraðila, með bréfi nefndarinnar, dagsettu 17. mars 2014, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust með bréfi, dagsettu 22. mars 2014.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 30. apríl og 9. maí 2014.

II.

Málsatvik.

Þann 21. október 2010 endurreiknaði varnaraðili F samning sóknaraðila nr. X í samræmi við dóma Hæstaréttar nr. 153/2010 og 471/2010. Samkvæmt endurreikningnum voru eftirstöðvar samnings fyrir endurreikning kr. 1.606.948 og eftir endurreikning kr. 978.164. Inneign á veltureikningi var kr. 149.129. Staða samnings miðað við að inneign yrði ráðstafað inn á eftirstöðvar var kr. 829.035.

Sóknaraðili skaut málinu til nefndarinnar með kvörtun dagsettri 29. janúar 2014.

III.

Umkvörtunarefni.

Á kvörtunareyðublaði sóknaraðila til nefndarinnar stendur eftirfarandi undir liðnum kröfur: „Vísu í meðfylgjandi gögn“. Ekki er fyllt út í kafla um það yfir hverju sé kvartað eða hver rökstuðningur fyrir kvörtun sé.

Meðfylgjandi texti fylgdi með kvörtun sóknaraðila: „Ég undirritaður, A, óska hér með eftir að Fjármálaeftirlitið taki til rannsóknar hvort höfnun L á endurgreiðslu ofgreidds láns míns til bankans standist lög. Fyrir liggur að ég ofgreiddi bankanum kr. 175.535,- vegna gengistryggðs bílaláns sem ég tók. Með tölvupósti, dags. 29. október sl., neitaði bankinn að greiða mér þá fjárhæð, annars vegar með vísan til dóms Hæstaréttar 18. október 2012 í máli nr. 464/2012 og hins vegar með vísan til dóms Héraðsdóms Reykjavíkur í máli nr. E-3787/2012. Ég tel rökstuðning bankans fyrir höfnun kröfunnar ekki standast lög og óska eftir því að Fjármálaeftirlitið taki málið til athugunar.“

Í athugasemdum sóknaraðila, dags. 22. mars 2014, varðandi athugasemdir varnaraðila F kom fram að þegar hann hafi haft samband við þjónustufulltrúa um útreikning hafi honum verið tjáð að inneign sem kæmi þar fram yrði tekin upp í greiðslur þar sem hann hafi verið búinn að greiða upp skuld sína við fyrirtækið. Telur sóknaraðili það ekki vera réttlátt. Óskar hann eftir því að það verði skoðað.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess að kröfu sóknaraðila verði vísað frá.

Varnaraðili bendir á að erindi sóknaraðila sé ritað á kvörtunareyðublað nefndarinnar og sé tilgreint að það beinist gegn fjármálafyrirtækjunum LL og F. Efnislegur rökstuðningur beinist eingöngu að L og gögn yfir samskipti við fjármálafyrirtæki varði eingöngu L. Eina tenging sóknaraðila við varnaraðila sé skjal af þjónustuvef með endurreikningi frá árinu 2010 og endursögn starfsmanns nefndarinnar á því að sóknaraðili hafi sagst í símtali vilja „fá á hreint hvort hann eigi ekki inni hjá F“.

Varnaraðili vísar til þess að samkvæmt 3. gr. samþykktu úrskurðarnefndar um viðskipti við fjármálafyrirtæki skuli nefndin taka til meðferðar kvartanir sem varði réttarágreining milli fjármálafyrirtækis og viðskiptamanns. Þá sé það skilyrði málsmeðferðar að fjármálafyrirtæki hafi hafnað kröfu viðskiptamanns, sbr. 5. gr. samþykktanna.

Varnaraðili byggir á því að af hálfu sóknaraðila séu engin gögn lögð fram um réttarágreining við fyrirtækið. Þá sé því ekki haldið fram af hálfu sóknaraðila að varnaraðili hafi hafnað erindi hans. Með vísan til þessa séu ekki uppfyllt ákvæði 3. og 5. gr. samþykktanna.

Vísar varnaraðili til þess að kvörtun til úrskurðarnefndar skuli vera skrifleg, sbr. 8. gr. samþykktanna. Þá fjalli nefndin ekki um mál sem séu óljós, illa upplýst eða kröfur aðila óskýrar, sbr. e-lið 1. mgr. 6. gr. samþykktanna.

Varnaraðili bendir á að í gögnum málsins sé ekki sett fram efnisleg kvörtun gegn honum, þó að nafn hans sé skrifað í tölulið 3 á kvörtunareyðublaði. Í tölvubréfi starfsmanns úrskurðarnefndar segi að sóknaraðili hafi skýrt það „í síma“ að hann vilji „fá á hreint hvort hann eigi ekki inni hjá F“. Af þessu sé ljóst að engin skrifleg kvörtun liggi fyrir gegn sóknaraðila í skilningi formkröfu 8. gr. samþykktanna. Þessu til viðbótar liggi ekkert fyrir um atvik málsins, málsástæður eða lagarök fyrir mögulegum kröfum sóknaraðila á hendur varnaraðila eða á hvaða efnisgrunni hann telji sig eiga inni hjá varnaraðila. Þannig sé kvörtunin svo óljós, illa upplýst og kröfugerð svo óskýr að vísa beri erindinu frá skv. 6. gr. samþykktanna.

V.

Niðurstaða.

Í kvörtun sóknaraðila til nefndarinnar var engin krafa gerð á hendur varnaraðila. Í athugasemdum sóknaraðila, dags. 22. mars 2014, óskaði hann eftir því að skoðað yrði hvort réttlátt væri að inneign á endurreikningi yrði tekin upp í greiðslur.

Í 6. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki er fjallað um þau mál sem nefndin fjallar ekki um. Samkvæmt b-lið 6. gr. samþykktanna fjallar nefndin ekki um kröfu viðskiptamanns, sem ekki verður metin til fjár. Samkvæmt e-lið 6. gr. samþykktanna fjallar nefndin ekki um mál, sem eru það óljós, illa upplýst eða kröfur aðila svo óskýrar að þau eru ekki tæk til úrskurðar.

Sóknaraðili færir engin rök fyrir kröfu sinni. Þá verður ekki af kvörtuninni ráðið hvers sóknaraðili krefjist í sambandi við endurreikninginn sem lagður var fram eða hvort sóknaraðili telji hann á einhvern hátt rangan. Í ljósi þess verður að telja að mál sóknaraðila sé óljóst og illa upplýst auk þess sem kröfur hans eru óskýrar. Þá hefur sóknaraðili ekki kröfu uppi í málinu sem metin verður til fjár.

Í ljósi framangreinds verður ekki hjá því komist að vísa máli sóknaraðila frá úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki með vísan til b- og e-liða 6. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfu sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, F, er vísað frá.

Reykjavík, 9. maí 2014.

Haukur Guðmundsson

Geir Arnar Marelsson

Jóhann Tómas Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Unnur Erla Jónsdóttir